

Indies, aon els homens van en la pancha al aire y un plumallét á conte de saraguells. Este empedrat no té cosa mala á que comparar-ro; mes val acaminar per damunt de puntes de bayonetes que per damunt d' ell; ó per lo meñs, mes m' estimaria yo anar descals per un rastoll espés, que per damunt de estos guixarros que li fan á ú vore les estreles, els luseros y hasta la lluna y el caminet de Santiago en lo plé del dia. Pos este piso malait está així qui sap els anys y les llums dels sigle may li apleguen, per que per' asó seria presis qu' els caiguera la córfa á les cabótes del achuntament, á qui portaria yo en pesa á Barcelona tots los primers dies del añ, hasta que depren-gueren d' els catalans axó que dihuen, *pogresos materiales y pusitivos*, ya que así no entren may eixos señors *pogresos* que tanta falta estan fent en Madrit.

Per asó diuen que molts homens *grans*, que menchen pá y en plats en taula, y en culleres de plata, y en torcaboca al coll ó al pit, ben mirats, venen á ser en lo *grans* y per dins, com este

